

Godine 1534. u Parizu su se sastali sv. Ignacije Loyola, Franjo Ksaverski i još petorica prijatelja i položili jednostavne zavjete siromaštva i čistoće. Nadali su se da bi mogli djelovati u Svetoj Zemlji, ali to je bilo moguće. Odlaze u Rim i stavili su se na raspolaganje papi. Ignacije je predao načela papi, po kojim će oni djelovati i živjeti. Papa Pavao III. Izdao je 27. rujna, 1540. bulu **Regimini militantis ecclesiae** kojom je kanonski utemeljio Družbu Isusovu. Ignacije je 1541. izabran za prvog „generala“ i započeo je pisati konstitucije. Udomili se u Italiji, te se proširili u

sljedećim zemljama: Portugalu, Španjolskoj, Francuskoj, Njemačkoj i Nizozemskoj. Najprije su se angažirali u školstvu u Messini na Siciliji, a 1551. otvorili su Rimski kolegij, koji će uskoro dobiti naziv Gregorijanско sveučilište. 1556. godine umire Ignacije i tada je družba brojila oko 938. članova. Neki od njih odlaze u Japan, Maleziju, Indiju Kongo i Brazil. Ignacija je naslijedio Diego Laynez, a Diega sv. Franjo Borgia. U svom misionarskom djelovanju su se služili tiskarstvom, vjerskom umjetnošću, glazbom, dramskom umjetnošću, gradili u baroknom slogu, a izumili su dijapozitiv, a neki od njih bili su izvrsni matematičari. U Evropi su bili ispovjednici kraljeva, Sjevernoj i Južnoj Americi istraživači i okupili su mnoga indijska plemena u napredne zajednice koje su propale zbog gramzljivosti evropskih država za njihovom zemljom. Bili su i na dvoru kineskog cara. Portugal je 1759. konfiscirao isusovačke posjede i protjerao 1 100. isusovaca, neki od njih umrli su u zatvorima. Protjerani su iz Francuske 1764, iz Španjolske 1767. Papa Klement XIV. pod pritiskom burbona i jansenista 1773. je ukinuo družbu. Papa Pio VII. 1814. obnavlja družbu. Antimonarhijsko raspoloženje i protivljenje crkvenoj vlasti potpuno je promijenilo lice Evrope. Družba se sporo prilagođivala novim prilikama. Družba se proširila u SAD, gdje trenutno postoji 28 isusovački koledža i sveučilišta. Družba je 1964. godine brojila 0k0 36 000. redovnika. S promjenama u Crkvi nakon II. vatikanskog sabora broj isusovaca spao je na 25 000. Vrhovna isusovačka vlast povjerena je kongregaciji koja se sastaje samo kada treba izabrati novog generala ili raspraviti štogod važno. Isusovački general bira se doživotno. Isusovačko obrazovanje danas obuhvaća dvije godine novicijata, nakon kojeg se polažu vječni zavjeti, dvije godine studija filozofije, dvije aktivnog rada i četiri godine studiranje teologije. Isusovačko geslo je **Ad majorem Dei gloriam – Na veću Božju slavu.**

Sveci, blaženici i sluge Božji

Sv. Ignacije Loyola, sv. Franjo Ksaverski, sv. Stanislav Kostka, sv. Alojzije Gonzaga, Sv. Ivan Berchmans, mučenici: Isaac Jogues, John de Brebeuf.

Poznati Isusovci

Ghardin ManleyHopkins - pjesnik, Pierre Teilhard de Chardina - paleontolog, Karl Rahner – teolog, Bernard Lonergana teolog i Henri de Lubaca – teolog.

ISUSOVCI U HRVATSKOJ

U Hrvatsku isusovci dolaze još za života Ignacija Loyolskog, a Dubrovačka je Republika od Ignacija tražila da im isusovci reformiraju kler i osnuju Kolegij izobrazbu mladeži. Prvi Hrvat isusovac je Toma Zderalić koji stupio u isusovce 1554. Godine 1559. u Zadru nalazimo o. Nikolu Babadillu, koji djeluje u Dubrovniku kao propovjednik. U hrvatskim gradovima isusovci otvaraju svoje škole i rezidencije kojima razvijaju svoj apostolat. U Zagreb dolaze 1606, a već sljedeće

Isusovačka crkva u Dubrovniku

godine osnivaju gimnaziju Promicanje njihova studija filozofije na viši studij bilo je utiranje puta zagrebačkom sveučilištu. U Rijeci otvaraju gimnaziju 1627., u Varaždinu 1636., U Dubrovniku počinju graditi kolegij 1662., a sagradili su i crkvu sv. Ignaciju 1725. godine, u Osijeku stižu 1687., u Petrovaradin 1693. u Požegu 1693. i u Split 1722. godine. Nakon što je Družba Isusova ponovno uspostavljena 1814., isusovci obnavljaju svoj rad u Hrvatskoj. Međutim tek 1918 formirana je viceprovincija, a 1941. hrvatska provincija. Hrvatska provincija se proteže preko teritorija Hrvatske, Bosne i Hercegovine, Srbije, Crne Gore, Makedonije, Bugarske i Kosova, nalazi se oko 160 isusovaca. Sjedište hrvatske provincije je u Zagrebu, Palmotičeva 31. Danas u Zagrebu isusovci vode Filozofski fakultet Družbe Isusove, Teološki institut i odjel za kršćanski nazor. Sve do nedavno bili su odgovorni za Dječjačko sjemenište na Šalati i za Nadbiskupsku klasičnu gimnaziju. Mnogo hrvatskih isusovaca služi u misijama, radi u izdavačkoj djelatnosti, na TV-u i radiju, na župama i u katehezi. Vode isusovačku službu za izbjeglice, daju duhovne vježbe i vode pučke misije.

NAJPOZNATIJI HRVATSKI ISUSOVCI

Ante Gabrić, najpoznatiji misionar
Tomo Zderalić, poznati propovjednik
Šimun Cedulino, propovjednik
Marko Pitačić, propovjednik

Bartol Kašić, pisac prve hrvatske gramatike
Ruder Bošković, jedan od najvećih europskih znanstvenika
Jakov Mikalja, autor hrvatsko-talijansko-latinskog rječnika
Ivan Vreman, poznati matematičar i astronom uopće
Petar Perica, pjesnik, ubijen od partizana na Daksi
Izidor Bistровić, isusovački novak, ubijen na odlasku u vojni rok u JNA
Mijo Škvorc, bivši zagrebački pomoćni biskup
Valentin Pozaić, pomoćni biskup zagrebački

Župni

Župa Gospe Loretske,
Trg Gospe Loretske 4,
23000 Zadar, Arbanasi,
Tel./Fax:023-316412
jugloretske@net.hr
18.07.10.,listić br. 117.

UVODNA RIJEČ ŽUPNIKA

RAGI PRIJATELJI I ŽUPLJANI!!

Pred nama su XVI. i XVII. nedjelje u godini.

XVI. Nedjelja u godini

Post. 18, 1-10a

Abraham prima Boga za svoj stol. Svojom gostoprimljivošću Abraham je primio Boga a da ga pri tom nije prepoznao. Za uzvrat Bog mu navješćuje rođenje sina koji će biti baštinič obećanja u koja je Abraham povjerovao na samu Božju riječ.

Lk 10, 38-42

Primati – znači također slušati. Da li je Bogu potrebno da mu nešto učinimo? Njegova najdublja želja jest da nam prenese ono što jedino može u punini ispuniti našu nutarnju glad.

XVII. Nedjelja u godini

Možemo moliti, a da to ne bude prava kršćanska molitva poput Kristove. Isus će nam reći kako se valja moliti Ocu... Ali da bismo ga mogli pravo shvatiti, najprije donosi jednu priču. **Post 18, 20-32**

Abraham zagovara. Nekoliko tisućljeća prije Krista katastrofa je zadesila predio Bliskog Istoka gdje se nalazio pokvareni grad Sodoma. Prije no što je pustoš zahvatila grad, Abraham je molio Boga da poštedi njegove stanovnike. Bio je u svom zahtjevu uporan. Kako daleko nam valja ići u svojoj molitvi ? **LK 11, 1-13**

Poput djece upravimo svoju molitvu Ocu. Abraham je bio uporan u svojoj molitvi, ali samo do neke mjera. Danas, nakon Krista – nema više mjere koja bi nas ograničavala da se Bogu utječemo kao svome ocu

MISNE NAKANE

19.07.	P	7h + NEDA MEDUR
		19h + MIRO I MARIJA MATEŠIĆ
20.07.	U	7h + FRANE I MARIJA KNEŽEVIĆ
		19h + ANDRIJA I RUŽA JOVIĆ
21.07.	S	7h S. DANIJELA
		19h + ANA PEROVIĆ
22.07.	Č	7h + MATE I LJUBICA PETANI
		7h + NINO KRSTIĆ
23.07.	P	7h + VICE (m) I MARIJA MARŠAN
		19h + ŽARKO KALMETA
24.07.	S	7h + MATE KOTLAR
		19h <u>NEMA SV. MISE</u>
25.07.	N	7h + ŠIME I KARMELA TORIĆ
		9h ZA NAROD
		19h + PETAR I JAKOV BAJLO
26.07.	P	7h + ANA BAJLO-ŠOJINA
		19h + JANKO PERKA
27.07.	U	7h + ANTICA SMOLIĆ
		19h + ANDRO I PAVICA MATEŠIĆ
28.07.	S	7h + IVO PEROVIĆ
		19h + DON FABIJAN KOŠČAK
29.07.	Č	7h + DENIS VRKIĆ
		19h + IVE I LUCA ZUBČIĆ
30.07.	P	7h + ANTE NIKPALJ
		19h + ANDRO I ANKA KOTLAR
31.07.	S	7h NA ČAST KRVI KRISTOVE
		19h NEMA. SV. MISE
01.08.	N	7h + LUKA MARINOVIĆ
		9h ZA NAROD
		19h + EUGEN I MARIJA VLADOVIĆ RELJA

VAŽNE OBAVIJESTI

24. 07. 2010. u subotu nema večernje sv. mise.

25. 07 2010. u nedjelju nema u 9 sati sv. mise jer naša župa hodočasti u crkvu sv. Šime. Sv. misa u crkvi sv. Šime je u 10 sati. Kod nas su sv. u 7 sati i 19 sati.

31. 07. 2010. u subotu nema večernje sv. mise.

Svi oni koji su se upisali na hodočašće u Mariju Bistricu, trebali bi početi uplaćivati i to do Velike Gospe.

NAŠI NOVOKRŠTENICI

PAOLO ŠEPAROVIĆ r. 08. 12. 2008. u Zadru, sin Vladimira Šeparovića i Maje r Kotlar.

BEPO KOTLAR r. 26. 10. 2009. u Zadru, sin Emilia Kotlara i Carine r. Saul.

CRKVEVENI BRAK ŽELE SKLOPITI

HRVOJE DRAGIČEVIĆ r. 09. 07. 1963. u Mekoviću, sin Ive Dragičevića i Milojke r. Petković i **IVA GRGIĆ** r. 20. 01. 1975. u Zadru, kći Joze Grgića i Lorete r. Bajlo.

JOSIP MATASSI r. 01. 12. 1978. u Zadru sin + Klaudia Matassia i Marije r. Grubelić i **VERA GRAOVAC** r. 17. 07. 1978. u Zadru, kći Petra Graovca i Blaženke r. Lerga.

CRKVENI BRAK SU SKLOPILI

EMANUEL ĆOSIĆ r. 28. 03. 1978. u Zagrebu, sin Anta Ćosića i Erne Bagladi i **ANTONIJA MATEŠIĆ** r. 13. 11. 1983. u Zadru, kći Ivica Matešića i Snježane r. Dumić – Bačić

NAŠI POKOJNICI

FRANJO MARTINOVIĆ r. 20. 06. 1935. u Osori-Omanjska, sin + Anta Martinovića i + Mande r. Artmanić i suprug Marije r. Zvonarević

PRIGODNE TEME

IGNACIJE

Ima više tumačenja o izvoru toga imena. Prema jednima, to je latinska riječ (ime) ignatius, a stariji mu je oblik Egnatius. Drugi kažu da Egnatius znači čovjek iz Egnatia (današnjega lučkog grada na jugu Italije). Neki to povezuju sa starijim etruščanskim izrazom Ecnata. Prema pučkoj etimologiji dolazi od latinske riječi **ignis** – **vatra**, **oganj**, pa otuda hrvatski oblik imena Vatroslav, Ognjeslav, Ognjen(a). Neki tumače da ime Ignatius vuče korijen od latinskog pasivnog pridjeva **gnatus** – rođen, zastarjelog glagola gnascor, pa bi mu prema tome, bilo značenje onaj koji je rođen. Izvedeni oblici: Ignjo, Ignja, Cena, Ico, Ica, Icko, Igica, Naco, Naca i drugi. Imenom Ignacije ima više svetaca, kod nas je najpoznatiji Ignacije Loyola.

SV. IGNACIJE LOYOLA

Rođen je godine 1491. u dvorcu Loyola, u Baskiji na sjeveru današnje Španjolske, pod imenom Inigo Lopez, kao posljednji od dvanaestero djece. Bio je sklon viteškim pričama i avanturama, odlučuje krenuti putem vojničkog poziva. Njegova vojnička karijera se kretala ka vrhuncu, ali ne za dugo. Na Duhove 1521., u bitci s trupama francuskog kralja Franje I, brani tvrđavu Pampelonu, biva teško ranjen topovskim tanetom u koljeno. Odlazi na liječenje u svoj rodni dvorac. Na bolesničkoj postelji čeznuo je za zabavnim knjigama, ali na dvoru su bile samo dvije: "Život Isusa Krista" od Ludolfa kartuzijanca i „Zlatne legende (o životima svetaca)" Jakova de Voragine. Pritisnut dosadom počeo ih je čitati. Čitajući životopise svetaca i opise Isusova života, sasvim je izmijenilo njegov život i u 30. godini doživio unutarnje obraćenje. Kad je prizdravio (ostaje šepav) povlači se u osamu mjesta Manreza, blizu marijanskog hodočasničkog mjesta Montserrat. Napisao je tu glasovitu knjižicu o duhovnim vježbama. Od viteza postaje mistik. Krenuo je zatim prema Rimu, Venecije i duždedom dobrotom brodom put Jeruzalema, posjetivši sva značajna sveta mjesta u Palestini. Vrativši se, počeo je u 33. godini života s mladim đacima u školu, i na tečajeve filozofije i teologije. Poslije sedam godina postiže doktorat iz filozofije. Oko sebe okuplja istomišljenike osnivajući družbu Isusovu (1534). 1537. godine postaje svećenikom i sa svojom družbom potpuno se daje na raspolaganje papi. Unatoč trajnoj bolesti, iz Rima uspješno upravlja velikim društvenim zadacima. Ignacije je umro 31. srpnja (to je i njegov spomen u kalendaru)1556. g. pokopan je u Rimu. 1622. g. proglašen je svetim.

SV. IGNACIJE BISKUP I MUČENIK

U kalendaru postoji iz prvog stoljeća Ignacije biskup i mučenik, kojeg je za biskupa postavio ga apostol Ivan i tu službu je obavljao 40. g. Dragocjene su njegove poslanice koje pisao svojim zajednicama. On u njima prvi u povijesti upotrebljava izraz Katolička crkva. Car Trajan, progoneći kršćane, dao ga je 117. g. uhititi. Odveden je u Rim i u Koloseumu bačen pred Lavove koji su ga rastrgali. Kalendarski mu je spomendan 17. listopada.